Justitieutskottets betänkande

1982/83:38

om utlämningskonvention mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater (prop. 1982/83:156)

Propositionen

I proposition 1982/83:156 föreslår regeringen (utrikesdepartementet) att riksdagen godkänner en tilläggskonvention till utlämningskonventionen den 24 oktober 1961 mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater som undertecknats i Stockholm den 14 mars 1983.

Texten till tilläggskonventionen på svenska och engelska språken fogas till detta betänkande som *bilaga*.

Utskottet

Bestämmelser om utlämning för brott från Sverige till utomnordiskt land finns i lagen (1957:668) om utlämning för brott (utlämningslagen, betr. förarbeten se prop. 1957:156 och 1LU 1957:37). Lagen bygger på principen att fråga om utlämning skall prövas fritt på grundval av samtliga föreliggande omständigheter i varje enskilt fall, såvida annat inte följer av överenskommelse med annan stat. För beviljande av utlämning krävs inte att det föreligger ett utlämningsavtal mellan Sverige och den stat som begär utlämning. Framställning om utlämning görs på diplomatisk väg. Beslut om utlämning fattas av regeringen. Har den som avses med framställningen inte samtyckt till utlämning skall ärendet prövas av högsta domstolen. Om högsta domstolen funnit hinder mot utlämning möta enligt 1–10 §§, får framställningen inte bifallas.

Svensk medborgare får inte utlämnas (2 §). För utlämning förutsätts att den gärning för vilken utlämning begärs motsvarar brott för vilket enligt svensk lag är stadgat fängelse i mer än ett år. Har personen dömts för gärningen i den anmodande staten, får han utlämnas bara om påföljden utgör frihetsstraff i minst fyra månader eller annat omhändertagande i anstalt på motsvarande tid. Utlämning får dock beviljas även för mindre allvarligt brott, om utlämning samtidigt begärs för flera brott och åtminstone ett av dem uppfyller de angivna kraven på svårhetsgrad (4 §).

Regler som begränsar möjligheten att utlämna för militära och politiska brott finns i 5 och 6 §§. Vidare gäller att utlämning inte får beviljas, om åtgärden kan medföra risk för att den utlämnade på grund av bl. a. sin härstamning eller religiösa eller politiska uppfattning blir utsatt för förföljelse av svår beskaffenhet (7 §). Inte heller får utlämning ske, om åtgärden i särskilt fall på grund av den avsedda personens ungdom,

hälsotillstånd eller personliga förhållanden i övrigt, med beaktande även av gärningens beskaffenhet och den främmande statens intresse, skulle vara uppenbart oförenlig med humanitetens krav (8 §).

I syfte att tillgodose intresset av rättsskydd för den som begärs utlämnad har i 9 § uppställts vissa krav på bevisning i skuldfrågan. I princip fordras dom eller häktningsbeslut från myndighet i den stat som ansöker om utlämning; en framställning som grundas på häktningsbeslut får inte bifallas om det inte föreligger sannolika skäl att den som begärs utlämnad begått gärningen.

I 9 § tredje stycket föreskrivs bl. a. att det genom överenskommelse med främmande stat får bestämmas, att i förhållande till den staten fällande dom eller sådant beslut om häktning som meddelats av domstol eller domare skall godtas, om det ej i särskilt fall framgår, att domslutet eller häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt.

I 10 § föreskrivs förbud mot utlämning när dom eller beslut om åtalsunderlåtelse beträffande det uppgivna brottet redan har meddelats här i landet samt när straff för brottet skulle vara förfallet enligt svensk lag. Även dom i annan främmande stat än den som har gjort utlämningsframställning utgör i vissa särskilt angivna fall utlämningshinder. Enligt 11 § utgör slutligen också inledd förundersökning, väckt åtal eller meddelad dom här i landet för annat brott än det som utlämningsbegäran avser i vissa fall hinder mot utlämning. När utlämning beviljas skall vissa villkor ställas upp till skydd för den utlämnade (12 §).

Även om de förutsättningar som ställs upp i utlämningslagen är uppfyllda i det särskilda fallet, har Sverige inte någon skyldighet att bevilja utlämning annat än i den mån så följer av överenskommelse med främmande stat. Sådan överenskommelse måste alltid som förutsättning för utlämning från Sverige innehålla bestämmelser som innebär att åtminstone de minimivillkor för utlämning som har uppställts i utlämningslagen skall vara uppfyllda. F. n. har Sverige bilaterala utlämningsavtal endast med Australien, Belgien, Canada, Förenta Staterna och Storbritannien. (Beträffande utlämningskonventionen mellan Sverige och Förenta Staterna, undertecknad i Washington den 24 oktober 1961, se prop. 1962:40 och 1LU 1962:14.)

Sverige har vidare, med vissa förbehåll, tillträtt den europeiska utlämningskonventionen den 13 december 1957 (prop. 1958:139, prop. 1958:B 16, 1 LU 1958:B 1). Denna konvention har i övrigt ratificerats av ett stort antal länder.

Den europeiska utlämningskonventionen innebär en allmän förpliktelse för de avtalsslutande staterna att, med de begränsningar och på de villkor som har fastställts i konventionen, till varandra utlämna personer som av behöriga judiciella myndigheter ställs till ansvar för brott eller är efterlysta för verkställighet av straff eller skyddsåtgärd. Från denna förpliktelse gör konventionen en rad undantag, vilka i flera fall stämmer överens med reglerna i den svenska utlämningslagen.

Antalet utlämningsärenden där Sverige varit den ansökande staten har

ökat markant under senare år. Detta gäller inte minst i förhållande till Amerikas Förenta Stater.

Av denna anledning har det varit ett starkt svenskt önskemål att söka uppnå en förenkling av själva förfarandet i utlämningsärendena för att undvika att dessa drar ut på tiden eller att utlämningsframställningar avvisas av rent formella skäl. Med beaktande av de erfarenheter som vunnits under senare tid på såväl amerikansk som svensk sida rörande tillämpningen av utlämningskonventionen mellan länderna upptogs förhandlingar om ett tillägg till konventionen. Syftet var främst att förenkla handläggningen av utlämningsärendena genom att vardera staten i princip godtar de häktningsbeslut som meddelats i den andra staten utan ytterligare utredning om de omständigheter som ligger till grund för misstanken om brott.

Från svensk sida har man också önskat att få fler brottstyper och i synnerhet de s. k. fiskaliska brotten inkluderade i den gällande förteckningen över utlämningsbara brott. Efter förhandlingar undertecknades den 14 mars 1983 i Stockholm en tilläggskonvention till konventionen om utlämning mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater. Beträffande de artiklar som inte förekommer i tilläggskonventionen gäller konventionen i sin ursprungliga lydelse. (Om bakgrunden till de svensk-amerikanska förhandlingarna, se SvJT 1982 s. 621 ff, jfr SvJT 1983 s. 241 ff.)

Den nu aktuella tilläggskonventionen ger de svenska myndigheterna större möjligheter än tidigare att få personer som tagit sin tillflykt till Förenta Staterna utlämnade till Sverige för lagföring. Av särskild betydelse härvidlag är att beskrivningen i konventionen av utlämningsbara brott även innefattar de tidigare undantagna fiskaliska brotten. Den nya konventionstexten innebär också möjligheter till förenklingar i själva utlämningsförfarandet. Mot denna bakgrund ser utskottet positivt på en svensk ratificering av tilläggskonventionen.

Under beredningen av förevarande ärende har utskottet – i fråga om utlämning till Förenta Staterna – särskilt uppmärksammat förhållandet mellan bestämmelserna om häktningsbeslut i 9 § utlämningslagen och texten i tilläggskonventionens artikel XI punkt 3. I denna punkt föreskrivs bl. a. att en framställning om utlämning skall åtföljas av en bestyrkt kopia av ett i viss angiven ordning utfärdat häktningsbeslut samt sådan ytterligare utredning som ger vid handen att det finns sannolika skäl att anta att den eftersökte har begått det brott för vilket utlämning begärs. Det heter där vidare att ett sådant häktningsbeslut och sådan ytterligare utredning skall godtas som tillräcklig grund för utlämning, om det inte i ett särskilt fall framgår att häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt.

I propositionen uttalar departementschefen bl. a. att artikelns avfattning med hänsyn till bestämmelsen i 9 § tredje stycket utlämningslagen får anses medföra att ett amerikanskt häktningsbeslut åtföljt av sådan ytterligare dokumentation som närmare beskrivits i propositionen skall godtas som

grund för utlämning, om det inte i det särskilda fallet framgår att häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt. Han uppger också att det vid förhandlingarna rådde enighet om att den ytterligare utredning som avses i artikeln inte behöver innefatta uppteckningar av vittnesförhör eller annan bevisning som kan ligga till grund för en självständig bevisprövning, och han tillfogar att det är tillräckligt att utredningen innefattar en sådan kortfattad dokumentation av omständigheterna kring brottet och övriga relevanta faktorer som brukar återfinnas i en svensk häktningspromemoria och som således i praktiken normalt också ligger till grund för ett svenskt häktningsbeslut.

Enligt utskottets synsätt får det förutsättas att svensk myndighet vid ställningstagande till fråga om utlämning på grundval av tilläggskonventionen äger pröva om den i artikel XI angivna ytterligare utredningen är, såsom det föreskrivs i artikeln, sådan som ger vid handen att det finns sannolika skäl att anta att den eftersökte har begått det brott för vilket utlämning begärs. Och vid denna prövning, som får göras mera allsidigt, bör – i linje med vad departementschefen uttalar – inte ställas högre krav än som normalt sker vid ställningstagande till häktningsfråga i svensk domstol.

Med dessa uttalanden tillstyrker utskottet att riksdagen godkänner tilläggskonventionen.

Utskottet hemställer

att riksdagen – med godkännande av vad utskottet uttalat i anslutning till artikel XI i den tilläggskonvention till utlämningskonventionen den 24 oktober 1961 mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater som undertecknats i Stockholm den 14 mars 1983 – godkänner tilläggskonventionen.

Stockholm den 10 maj 1983

På justitieutskottets vägnar
LISA MATTSON

Närvarande: Lisa Mattson (s), Eric Jönsson (s), Karin Söder (c), Arne Nygren (s), Björn Körlof (m), Hans Pettersson i Helsingborg (s), Helge Klöver (s), Arne Svensson (m), Gunilla André (c), Sven Munke (m), Hans Petersson i Röstånga (fp), Lars-Erik Lövdén (s), Hans Göran Franck (s), Inger Wickzén (m) och Birthe Sörestedt (s).

Bilaga

Tilläggskonvention om utlämning mellan Konungariket Sverige och Amerikas Förenta Stater

Konungariket Sveriges regering och Amerikas Förenta Staters regering, som önskar göra den i Washington den 24 oktober 1961 undertecknade utlämningskonventionen mera effektiv, har överenskommit om följande ändringar i och tillägg till konventionen:

Artikel I

Vardera avtalsslutande staten åtar sig att i enlighet med de bestämmelser och villkor som fastställts i denna konvention till den andra staten utlämna på dess territorium påträffade personer, som är eftersökta för lagföring, som har befunnits skyldiga till ett brott eller som är eftersökta för verkställandet av en dom beträffande ett enligt artikel II i denna konvention utlämningsbart brott, vilket har begåtts inom den andra statens territoriella jurisdiktionsområde eller utanför detta under de i artikel IV i denna konvention angivna villkoren.

Artikel II

1. Ett brott skall vara ett utlämningsbart brott endast om det enligt båda de avtalsslutande staternas lagar är belagt med frihetsstraff under en tid av minst två år. När framställningen om utlämning avser en person som har befunnits skyldig till och dömts för brott, skall emellertid utlämning beviljas endast om strafftidens längd eller den sammanlagda strafftid som återstår att avtjäna uppgår till minst sex månader.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall det vara utan betydelse,

a) om de avtalsslutande staternas lagar hänför brottet till samma brottskategori eller betecknar brottet med samma terminologi; eller

b) om det för brottet enligt Amerikas Förenta Staters federala lagstiftning krävs bevis för mellanstatlig transport eller användning av postväsendet eller andra hjälpmedel som berör mellanstatlig eller utrikes handel, eftersom sådana omständigheter endast är av betydelse för att ge behörighet åt en federal domstol i Amerikas Förenta Stater.

Supplementary Convention on Extradition between the United States of America and the Kingdom of Sweden

The Government of the United States of America and the Government of the Kingdom of Sweden, desiring to make more effective the Extradition Convention signed at Washington October 24, 1961, have agreed upon the following amendments and additions to the convention:

Article I

Each Contracting State undertakes to surrender to the other, subject to the provisions and conditions laid down in this Convention, those persons found in its territory who are sought for the purpose of prosecution, who have been found guilty of committing an offense, or who are wanted for the enforcement of a sentence, in respect of any offense made extraditable under Article II of this Convention committed within the territorial jurisdiction of the other, or outside thereof under the conditions specified in Article IV of this Convention.

Article II

(1) An offense shall be an extraditable offense only if it is punishable under the laws of both Contracting States by deprivation of liberty for a period of at least two years. However, when the request for extradition relates to a person who has been convicted and sentenced, extradition shall be granted only if the duration of the penalty, or the aggregate of the penalties still to be served amounts to at least six months.

2) For the purpose of this Article, it shall not matter;

(a) whether or not the laws of the Contracting States place the offense within the same category of offenses or denominate the offense by the same terminology; or

(b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires proof of interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court.

3. Med beaktande av de i punkterna 1 och 2 i denna artikel angivna villkoren skall utlämning också beviljas för stämpling, försök, förberedelse eller medverkan till brott.

4. När utlämning har beviljats beträffande ett utlämningsbart brott, skall den också beviljas beträffande varje annat brott som har upptagits i utlämningsframställningen och som uppfyller alla andra villkor för utlämning utom den i punkt 1 i denna artikel angivna tiden för frihetsberövande.

Artikel III

Upphävd.

Artikel IV

1. Med förbehåll för bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel skall utlämning beviljas för ett utlämningsbart brott som har begåtts utanför den ansökande statens territoriella jurisdiktionsområde, om

a) den anmodade statens domstolar skulle ha varit behöriga att utöva jurisdiktion under liknande omständigheter; eller

b) den eftersökte är medborgare i den ansökande staten.

2. Utlämning får vägras för ett brott som har begåtts inom den anmodade statens territoriella jurisdiktionsområde, när denna stat vidtar alla de åtgärder som är möjliga enligt dess egen lag för att lagföra den person som har begärts utlämnad.

3. Med uttrycket "territoriellt jurisdiktionsområde" i denna artikel och i artikel I i denna konvention förstås territorium, inbegripet sjöterritorium och luftrummet däröver, som tillhör endera avtalsslutande staten eller står under dess kontroll, liksom fartyg och luftfartyg, tillhörande endera avtalsslutande staten eller dess medborgare eller juridiska personer, när sådant fartyg befinner sig på öppna havet eller sådant luftfartyg befinner sig över öppna havet.

Artikel VI

Om en utlämningsframställning beviljas beträffande en person mot vilken åtal har väckts eller som på den anmodade statens territorium avtjänar straff för ett annat brott, får den anmodade staten

a) uppskjuta överlämnandet av den eftersökte till dess förfarandet mot denna person

(3) Subject to the conditions set out in paragraphs (1) and (2) of this Article, extradition shall also be granted for conspiring in, attempting, preparing for, or participating in, the commission of an offense.

(4) When extradition has been granted with respect to an extraditable offense, it shall also be granted with respect to any other offense specified in the extradition request that meets all other requirements for extradition except for periods of deprivation of liberty set forth in paragraph (1) of this Article.

Article III

Deleted.

Article IV

(1) Subject to the provisions of paragraph (2) of this Article, extradition shall be granted in respect of an extraditable offense committed outside the territorial jurisdiction of the requesting State if:

(a) the courts of the requested State would be competent to exercise jurisdiction in similar circumstances; or

(b) the person sought is a national of the requesting State.

(2) Extradition may be refused for an offense which has been committed within the territorial jurisdiction of the requested State, when that State takes all possible measures in accordance with its own laws to prosecute the person claimed.

(3) The words "territorial jurisdiction" as used in this Article and in Article I of this Convention mean: territory, including territorial waters, and the airspace thereover, belonging to or under the control of one of the Contracting States; and vessels and aircraft belonging to one of the Contracting States or to a citizen or corporation thereof when such vessel is on the high seas or such aircraft is over the high seas.

Article VI

If the extradition request is granted in the case of a person who is being prosecuted or is serving a sentence in the territory of the requested State for a different offense, the requested State may:

(a) defer the surrender of the person sought until the conclusion of the proceedings

har slutförts eller till dess det straff som kan ha utdömts eller kan komma att utdömas har slutgiltigt avtjänats; eller

b) tillfälligt överlämna den eftersökte till den ansökande staten för lagföring. Den sålunda överlämnade personen skall hållas i förvar under uppehållet i den ansökande staten och skall, sedan förfarandet mot denna person slutförts, återlämnas till den anmodade staten på villkor, varom de avtalsslutande staterna kommer överens.

Artikel VII

1. Den anmodade staten är icke förpliktigad att bevilja utlämning av en person, som är medborgare i den anmodade staten, men den verkställande myndigheten i den anmodade staten skall i enlighet med lagen i denna stat ha rätt att överlämna en egen medborgare, om detta enligt dess bedömande anses böra ske.

2. Om utlämningsframställningen avslås enbart på grund av att den person som har begärts utlämnad är medborgare i den anmodade staten, skall denna stat, om den uppmanas härtill av den ansökande staten, vidtaga alla åtgärder som är möjliga enligt dess egen lag för att lagföra den person som har begärts utlämnad. Om den anmodade staten behöver ytterligare handlingar eller bevis, skall sådana handlingar eller bevis utan kostnad överlämnas till denna stat. Den ansökande staten skall underrättas om resultatet av sin framställning.

Artikel XI

1. En framställning om utlämning skall göras på diplomatisk väg.

2. Framställningen om utlämning skall åtföljas av

a) uppgift om den eftersöktes identitet och troliga uppehållsort;

b) uppgift om de faktiska förhållandena i ärendet innefattande, om möjligt, tidpunkt och plats för brottet;

c) de lagrum som anger de väsentliga rekvisiten för det brott för vilket utlämning begärs och brottets benämning;

d) de lagrum som anger straffet för brottet; och

e) de lagrum som anger eventuell åtals- eller påföljdspreskription för brottet.

against that person, or the full execution of any punishment that may be or may have been imposed; or

(b) temporarily surrender the person sought to the requesting State for the purpose of prosecution. The person so surrendered shall be kept in custody while in the requesting State and shall be returned to the requested State after the conclusion of the proceedings against that person in accordance with conditions to be determined by mutual agreement of the Contracting States.

Article VII

(1) There is no obligation upon the requested State to grant the extradition of a person who is a national of the requested State, but the executive authority of the requested State shall, subject to the appropriate laws of that State, have the power to surrender a national of that State if, in its discretion, it be deemed proper to do so.

(2) If the request for extradition is denied solely on the basis that the person claimed is a national of the requested State, that State shall, if asked to do so by the requesting State, take all possible measures in accordance with its own laws to prosecute the person claimed. If the requested State requires additional documents or evidence, such documents or evidence shall be submitted without charge to that State. The requesting State shall be informed of the result of its request.

Article XI

(1) The request for extradition shall be made through the diplomatic channel.

(2) The request for extradition shall be accompanied by:

(a) a statement as to the identity and probable location of the person sought;

(b) a statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the crime;

(c) the provisions of the law describing the essential elements and the designation of the offense for which extradition is requested;

(d) the provisions of the law describing the punishment for the offense; and

(e) the provisions of the law describing any time limit on the prosecution or the execution of punishment for the offense.

3. En framställning om utlämning av en person som är eftersökt för lagföring skall också åtföljas av

a) bevisning som visar att det finns sannolika skäl att antaga att den eftersökte är den person som åsyftas med häktningsbeslutet;

b) en bestyrkt kopia av ett häktningsbeslut (warrant of arrest) utfärdat av en domare eller annan behörig domstolstjänsteman såvitt gäller en framställning från Amerikas Förenta Stater, eller en bestyrkt kopia av ett häktningsbeslut utfärdat av en domare eller annan behörig domstolstjänsteman såvitt gäller en framställning från Sverige, samt sådan ytterligare utredning som ger vid handen att det finns sannolika skäl att antaga att den eftersökte har begått det brott för vilket utlämning begärs. Ett sådant häktningsbeslut och sådan ytterligare utredning skall godtagas som tillräcklig grund för utlämning, om det inte i ett särskilt fall framgår att häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt.

4. Beträffande en person som har befunnits skyldig till brottet skall en framställning om utlämning åtföljas av en vederbörligen bestyrkt eller vidimerad kopia av den behöriga domstolens slutliga dom. Beträffande den som har befunnits skyldig men icke har dömts till straff skall framställningen åtföljas av ett intyg härom från den behöriga domstolen. I undantagsfall får dock den anmodade staten begära ytterligare handlingar.

5. Handlingar som har överlämnats på diplomatisk väg skall godtagas i utlämningsförfarandet i den anmodade staten utan ytterligare bestyrkande, vidimering eller annan legalisering.

6. De handlingar som ligger till grund för utlämningsframställningen skall åtföljas av en vederbörligen bestyrkt översättning till den anmodade statens språk.

Artikel XII

1. I brådskande fall får endera avtalsslutande staten begära att en misstänkt eller dömd person provisoriskt anhålles. En begäran om provisoriskt anhållande skall göras på diplomatisk väg eller direkt mellan Amerikas Förenta Staters justitiedepartement och Sveriges utrikesdepartement, varvid vägen över Interpol får användas.

(3) A request for extradition relating to a person who is sought for prosecution also shall be accompanied by:

(a) evidence providing probable cause to believe that the person sought is the person to whom the warrant or decision of arrest refers;

(b) a certified copy of the warrant of arrest, issued by a judge or other competent judicial officer with respect to a request emanating from the United States, or a certified copy of the decision of arrest (häktningsbeslut) issued by a judge or other competent judicial officer with respect to a request emanating from Sweden, and such supplementary documentation as provides probable cause to believe that the person sought committed the offense for which extradition is requested. Such a warrant or decision of arrest and supplementary documentation shall be recognized as sufficient grounds for extradition, unless, in a specific case, it appears that the warrant or decision of arrest is manifestly ill founded.

(4) In the case of a person who has been convicted of the offense, a request for extradition shall be accompanied by a duly certified or authenticated copy of the final sentence of the competent court. If the person was found guilty but not sentenced, the request shall be accompanied by a statement to that effect by the competent court. However, in exceptional cases, the requested State may request additional documentation.

(5) Documents transmitted through the diplomatic channel shall be admissible in extradition proceedings in the requested State without further certification, authentication or other legalization.

(6) The documents in support of the request for extradition shall be accompanied by a duly certified translation thereof into the language of the requested State.

Article XII

(1) In case of urgency, either Contracting State may request the provisional arrest of any accused or convicted person. Application for provisional arrest shall be made through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry for Foreign Affairs in Sweden, in which case the facilities of Interpol may be used.

2. Begäran skall innehålla en beskrivning av den eftersökte, hans uppehållsort om denna är känd, en kort redogörelse för de faktiska omständigheterna i ärendet innefattande, om möjligt, tidpunkt och plats för brottet, uppgift om att häktningsbeslut eller dom meddelats mot nämnda person i enlighet med artikel XI samt uppgift om att en framställning om utlämning av den eftersökte kommer att avges.

3. Sedan sådan begäran mottagits, skall den anmodade staten vidtaga lämpliga åtgärder för att säkerställa den eftersöktes anhållande. Den ansökande staten skall omedelbart underrättas om resultatet av sin begäran.

4. Det provisoriska anhållandet skall upphöra, om den verkställande myndigheten i den anmodade staten icke inom en tidsrymd av 40 dagar efter gripandet av den eftersökte har mottagit den föreskrivna framställningen om utlämning och de handlingar som enligt artikel XI erfordras till stöd härför.

5. Att det provisoriska anhållandet upphört enligt punkt 4 i denna artikel skall icke förhindra utlämning av den eftersökte, om framställningen om utlämning och de handlingar till stöd härför som avses i artikel XI avlämnas vid en senare tidpunkt.

Artikel XIII

1. Den anmodade staten skall granska de till stöd för utlämningsframställningen åberopade handlingarna med avseende på deras juridiska hållbarhet, innan de överlämnas till de dömande myndigheterna, och skall sörja för att den ansökande statens intressen företräds inför de behöriga myndigheterna i den anmodade staten.

2. Kostnader som har samband med översättningen av handlingar och den eftersöktes transport skall betalas av den ansökande staten. Den anmodade staten skall icke fordra ersättning av den ansökande staten för kostnader som uppkommit till följd av eftersökta personers anhållande eller häktning, förhör med dem eller deras överlämnande i enlighet med bestämmelserna i denna konvention eller till följd av att den ansökande statens intressen företrätts inför de behöriga myndigheterna i den anmodade staten.

(2) The application shall contain: a description of the person sought; the location of that person, if known; a brief statement of the facts of the case including, if possible, the time and location of the offense; a statement of the existence of a warrant or decision of arrest or a judgment of conviction against that person, as referred to in Article XI; and a statement that a request for extradition of the person sought will follow.

(3) On receipt of such an application, the requested State shall take the appropriate steps to secure the arrest of the person sought. The requesting State shall be promptly notified of the result of its application.

(4) Provisional arrest shall be terminated if, within a period of 40 days after the apprehension of the person sought, the Executive Authority of the requested State has not received the formal request for extradition and the supporting documents required by Article XI.

(5) The termination of provisional arrest pursuant to paragraph (4) of this Article shall not prejudice the extradition of the person sought if the extradition request and the supporting documents mentioned in Article XI are delivered at a later date.

Article XIII

(1) The requested State shall provide review of documentation in support of an extradition request for its legal sufficiency prior to presentation to the judicial authorities and shall provide for representation of the interests of the requesting State before the competent authorities of the requested State.

(2) Expenses related to the translation of documents and to the transportation of the person sought shall be paid by the requesting State. No pecuniary claim, arising out of the arrest, detention, examination and surrender of persons sought under the terms of this Convention or arising out of the representation of the interests of the requesting State before the competent authorities of the requested State, shall be made by the requested State against the requesting State.

Denna tilläggskonvention skall tillämpas på brott som omfattas av artikel II, vare sig de begåtts före eller efter dess ikraftträdande.

Artikel XVI i konventionen den 24 oktober 1961 skall också gälla denna tilläggskonventions ikraftträdande och uppsägning.

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV, har de befullmäktigade ombuden undertecknat denna tilläggskonvention och här nedan anbringat sina sigill.

Som skedde i två exemplar, på svenska och engelska språken, vilka äger lika vitsord, i Stockholm den 14 mars 1983.

FÖR KONUNGARIKET SVERIGES REGERING

FÖR AMERIKAS FÖRENTA STATERS REGERING

This supplementary Convention shall apply to offenses encompassed by Article II committed before as well as after its entry into force.

Article XVI of the Convention of October 24, 1961, shall also apply to the entry into force and the termination of this supplementary Convention.

IN WITNESS WHEREOF, the respective plenipotentiaries have signed this supplementary Convention and have affixed hereunto their seals.

DONE at Stockholm in duplicate, in the English and Swedish languages, both versions being equally authentic, this 14 March 1983.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF SWEDEN